

## Nr 319.

Av herr **Andersson, Elof, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till motorfordonsförordning och vägtrafikstadga.*

I proposition nr 213 framlägges förslag till ny vägtrafikstadga. Bland nyheterna i densamma märkes föreskriften i 18 paragraf att hästfordon, som framföres å allmän väg under mörker, skall föra lyktor eller reflexanordningar. Enligt stadgande i 38 paragraf straffas uraktlåtenhet härutinnan med böter upp till 300 kronor.

Nu gällande bestämmelser i ämnet innebära, att länsstyrelse under viss förutsättning äger med angivet undantag beträffande vissa vägar förordna, att å med dragare förspänt fordon, som under mörker framföres å vägen, eller å dess dragare skall föras lykta eller reflexanordningar.

Frågan om skyldighet att föra lykta å hästfordon har vid upprepade tillfällen varit föremål för statsmakternas prövning. Vid 1930 års riksdag föreslogs i proposition införande av enahanda föreskrift som nu i propositionen förordas. Effer ingående debatter och efter sammanjämkning av kamrarnas skiljaktiga beslut uttalade sig dock riksdagen för den nuvarande lydelsen av stadgandet.

De skäl som tidigare anförts emot en lagstadgad allmän skyldighet att föra ljus å hästfordon äga alltjämt giltighet. Svårigheterna att efterkomma ett dylikt stadgande göra sig särskilt gällande vid lasskörning, icke minst vintertid. I gällande stadga äro också arbetsåkdon avsedda för tyngre lass helt undantagna från skyldighet att föra lykta eller reflexanordningar.

I propositionen finnes ingen uppgift om i vad mån länsstyrelserna använt sig av den dem beredda möjligheten att för vissa vägar med stark trafik föreskriva ljus å hästfordon. Tydligen har denna möjlighet icke kommit till användning i nämnvärd grad. Därest ett allmänt behov av den ifrågavarande anordningen funnes, borde detta tagit sig uttryck i ett större antal förordnanden av berörda slag.

En bestämmelse av den innebörd, som nu föreslås i vägtrafikstadgans 18 paragraf, komme att vålla lantbrukarna stort besvär och ge anledning till en mängd trakasserier. Icke minst betänkligt är det, att frågor om skadeståndsskyldighet vid inträffade olyckor komma att röna in-

verkan av ett eventuellt eftersättande av skyldigheten att föra ljus å hästfordon. Härigenom kunna, förutom böterna, även stora skadeståndsbelopp komma att ådömas fordonsägare för en så obetydlig och kanske ofrivillig förseelse som att lykta eller reflexanordning skadats eller dolts av lasten. Som andra lagutskottet vid 1930 års riksdag uttalade, synas strängare bestämmelser än dem som nu gälla i nu berörda hänseende icke böra ifrågakomma.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen vid behandling av det i Kungl. Maj:ts proposition nr 213 framlagda förslaget till vägtrafikstadga måtte uttala, att bestämmelserna angående skylldighet att föra lykta eller reflexanordningar å hästfordon givas samma innehåll som i nu gällande stadga.

Stockholm den 18 mars 1936.

*Elof B. Andersson.*

*Joh. Larsson*  
i Örbyhus.

*Ewert Jonsson.*

*Gottfr. Karlsson.*

*Axel Löfvander.*

*Alexander Nilsson.*